

Nr 14.

Av herr **Bondeson m. fl.**, om viss ändring i lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet.

De krav, som numera ställas på ett väl ordnat vägunderhåll, kunna icke på ett tillfredsställande sätt uppfyllas av våra nuvarande väghållare. I regel besitta väghållarna ej den nödiga sakkunskapen och förfoga ej heller över de redskap, som erfordras för ett ändamålsenligt vägunderhåll. Det är uppenbart, att ett tidsenligt och fullt ekonomiskt vägunderhåll ej kan åstadkommas såsom det nu utgöres. Upprepade gånger har också inom riksdagen under de senare åren gjorts framställningar om sådan ändring av väglagen, att de väghållningsskyldiga må kunna upplåta allt vägunderhåll inom distriktet på entreprenad. Då ärendet behandlats inom riksdagen, har det visat sig, att en allt starkare mening vore rådande för en ändring av väglagen i ovan angivna riktning, och med anledning av de vid 1920 års riksdag i ärendet väckta motioner anförde jordbruksutskottet »att de funne motionerna beaktansvärda och att utskottet icke hyste några betänkligheter mot en utredning i angivet syfte, men hemställde, att, då inom den närmaste tiden, måhända redan till 1921 års riksdag, förslag till reform av hela vägväsendet komme att föreligga, motionerna icke måtte föranleda till någon riksdagens åtgärd».

Då emellertid — såsom de vägsakkunniga anfört — förslag till ny väglag väl kunde föreligga till 1922 års riksdag, men den nya lagstiftningen, med hänsyn till de genomgripande förändringar densamma torde komma att medföra, icke lär kunna träda i tillämpning tidigare än vid 1925 års ingång, synes det icke vara lämpligt att så länge uppskjuta frågan om intagande i väglagen av sådana bestämmelser, att det

må ankomma på de väghållningsskyldiga att besluta om vägunderhållets övertagande av vägkassan och fullgörande antingen genom anskaffande av sakkunnig arbetsledning eller medelst entreprenad. Det torde så mycket mindre vara nödigt att göra denna fråga beroende av den pågående revisionen av väglagen som de ifrågasatta bestämmelserna icke i någon mån kunna verka föregripande på nämnda revision.

Vi tillåta oss fördenskull härmed hemställa,

att riksdagen för sin del ville besluta sådan ändring av väglagen, varom 1920 års vägsakkunniga hemställt; dock med den modifikation att, om vägdistriktets samtliga vägar övertagits till underhåll av vägkassan, det belopp, som därför erfordras, skall, i den mån detsamma icke täckes genom statsbidrag, påföras samtliga vägfyrkar till lika andel för en var av dem.

Stockholm den 19 januari 1921.

N. A. Bondeson.

Axel Roth.

Aaby Ericsson.

E. J. Hagfält.

Joh. Kjellén.

August Ljunggren.
